

1. In het wetsvoorstel en de toelichting wordt slechts in algemeenheid gesproken van testbewijzen in relatie tot wel of geen besmetting met het coronavirus SARS-CoV-2. Er wordt niet nader gespecificeerd met c.q. op basis van welke testen deze testbewijzen verkregen kunnen worden. Daarnaast wordt slechts de betrouwbaarheid van de testen genoemd, maar niet de validiteit van de testen. Op grond van wetenschappelijk onderzoek, dient geconcludeerd te worden dat er op dit moment geen testen beschikbaar zijn, die zowel op een valide als betrouwbare wijze kunnen meten of een persoon op het moment van testen besmet is met en of besmettelijk is m.b.t. genoemd virus. Slechts wordt in de toelichting genoemd "Ook kan worden bepaald welk type test moet zijn verricht, waarbij het soort activiteit of voorziening uit kan maken" Dit is te algemeen en te vrijblijvend voor een wettelijke regeling die grondrechten beperkt.

Alvorens een wetsvoorstel ingediend kan worden die testbewijzen regelt, zal er een wetenschappelijk voldoende onderbouwing moeten liggen met betrekking tot de te gebruiken testen, dat deze inderdaad besmettelijkheid meten (en geen andere zaken m.b.t. het virus, zoals antistoffen, een eerdere of doorgemaakte besmetting e.d.). Deze is er op dit moment nog niet. In het document "IAK Internetconsultatie" wordt onder punt 6 gesteld : "6. Wat is het beste instrument?

Met een testbewijs wordt aangetoond dat iemand op het moment van afname van de test niet besmet was met het coronavirus."

Op dit moment zijn er geen testen die dit als zodanig kunnen meten. Ik verwijs u naar de beschikbare wetenschappelijke literatuur m.b.t. de beschikbare testen. Voor het invoeren van een maatregel zoals met deze wet wordt beoogd, dienen vals negatieven, maar juist zeker ook vals positieven uitgesloten te worden, dan wel in voldoende mate uitgesloten te worden. Deze testen zijn nu niet beschikbaar. Zelfs wordt in het wetsvoorstel geheel de acceptabele foutmarge niet benoemd. Dit zal minimaal moeten gebeuren, temeer daar het invoeren van een testbewijs grondrechten raakt.

2. In het wetsvoorstel en de toelichting wordt verwezen naar een "routekaart". Door het kabinet zijn inmiddels een drietal routekaarten opgesteld, die allen weer terzijde gelegd zijn, zonder duidelijke beargumentatie. Deze routekaart zal derhalve onderdeel uit dienen te maken van het wetsvoorstel als zodanig. Het in zijn algemeenheid verwijzen naar "een routekaart" zoals dat nu gebeurt in het wetsvoorstel en toelichting, geeft een grote vrijblijvendheid en leidt tot gebruik naar willekeur. Een wetsvoorstel voor testbewijzen zal een dergelijk gebruik volledig dienen uit te sluiten. Dit is nu niet het geval. Indien het invoeren van testbewijzen gerelateerd is aan een zgn "routekaart" - hetgeen op zich positief is -, dan zal de hiertoe te gebruiken routekaart vastgesteld dienen te worden als onderdeel van deze wet. Temeer het invoeren van deze wet grondrechten raakt, zal deze zorgvuldigheid in acht genomen dienen te worden.

3. De toelichting stelt: "Het verplichten van een testbewijs raakt grondrechten, waaronder het recht op lichamelijke integriteit en het recht op privacy."

4. de toelichting stelt "Aan het testbewijs worden bij ministeriële regeling nadere eisen gesteld, onder meer dat ze actueel en betrouwbaar zijn." Gezien het gegeven dat testbewijzen de grondrechten raakt, is het niet acceptabel dat eisen aan testbewijzen via een ministeriële regeling geregeld wordt. Het betreft een tijdelijke wet, die op korte termijn ingevoerd beoogd te worden, derhalve kan actualiteit niet de reden zijn hiervoor. Grondrechten moeten niet per ministeriële regeling geregeld kunnen worden.

5. In de toelichting wordt gesteld dat: "a. testbewijzen moeten noodzakelijk en effectief zijn om de samenleving te heropenen en tegelijkertijd virusverspreiding terug te dringen;". Dit houdt in dat deugdelijk onderbouwd zal moeten zijn dat met betrekking tot het gebruik in genoemde locaties, een verhoogd risico op virusverspreiding aanwezig is, die een het gebruik van een testbewijs noodzaakt. Nergens wordt dit onderbouwd.

6. De toelichting stelt tevens : testbewijzen moeten noodzakelijk en effectief zijn om de samenleving te heropenen en tegelijkertijd virusverspreiding terug te dringen; testbewijzen moeten de minst ingrijpende maatregel zijn om de doelstelling te bereiken;" Waar zijn de onderbouwing voor deze zaken begrepen? Het slechts benoemen dat deze zaken nodig zijn, is onvoldoende. Daar het een beperking van grondrechten betreft, dient dit nader onderbouwd en gespecificeerd te worden.

7. De toelichting stelt: "het beleid mag niet tot discriminatie leiden". Echter, in de wettelijke regeling zelf, is discriminatie inbegrepen. Dit nog versterkt indien het genoemde onder 1 onvoldoende geregeld is. Dit is derhalve een contradictio in terminis.

8. De toelichting stelt: "er moet zorgvuldig en in overeenstemming met privacywetgeving worden omgegaan met de (bijzondere) persoonsgegevens van de houder van het testbewijs;" Hoe gaat dit geregeld worden? Op dit moment zijn er zeer kwalijke voorbeelden van inbreuken op de privacy wet door de overheid. Daarnaast is in het wetsvoorstel op zich al een inbreuk op de privacy en het medisch geheim begrepen. De invoering van de wet, is per definitie een inbreuk op de privacy wetgeving.

9. Indien ondernemers, private verenigingen etc. en andere commerciële instellingen verplicht worden de testbewijzen te gaan hanteren m.b.t. toelating, zullen zij hiervoor een schadeloosstelling van de overheid voor dienen te ontvangen. Immers, met het oog op het gemeenschappelijk belang, dienen zij toegang tot hun onderneming te beperken. Hiervoor dienen zij vanuit de gemeenschap gecompenseerd te worden.

10. De toelichting stelt: "Het gaat om de afweging tussen enerzijds het bevorderen van de volksgezondheid door het terugdringen van de virusverspreiding, waardoor minder mensen ziek zullen worden of zullen overlijden aan de gevolgen van covid-19 en anderzijds het teruggeven van bewegingsvrijheid wat belangrijke maatschappelijke voordelen oplevert voor zowel individuen als de samenleving als geheel. "

Ten eerste: Aan de doelstelling van het bevorderen van de volksgezondheid kan slechts voldaan worden als hetgeen onder punt 1. genoemd geheel en volledig afdoende geregeld is. Op dit moment zijn nog geen testen beschikbaar die aan dit vereiste voldoen.

Ten tweede: Het is een heel merkwaardig uitgangspunt dat in deze wettelijke regeling, die beoogd de beperking van vrijheid door het instellen van de testbewijzen - zijnde een inbreuk op de grondrechten - gesproken wordt over het "teruggeven van bewegingsvrijheid". De bewegingsvrijheid is grondwettelijk vastgelegd. Deze bewegingsvrijheid wordt met testbewijzen in beginsel beperkt. Een uitzondering op de ze beperking is het tot je beschikking hebben van een testbewijs met een bepaalde uitkomst. In een wettelijke regeling die grondrechten beperkt, kan geen sprake zijn van het

"teruggeven van vrijheden" c.q. het "teruggeven van vrijheden op basis van bepaalde certificeringen, uitslagen, voorwaarden".

11. In de toelicht wordt het begrip "essentieel" en "niet-essentieel" gehanteerd. Een feitelijke definiëring ontbreekt echter. Tijdens de lock down werden nota bene slijterijen en chocolateriën wél als essentieel beschouwd. De voorbeelden die genoemd worden: sociale, gemeenschappelijke activiteiten, onderwijs, sport, beweging, cultuur, zijn alle tamelijk essentiële activiteiten.

12. Van de voorbeelden van de genoemde activiteiten ontbreekt veelal de onderbouwing van de noodzakelijkheid voor in het invoeren van een testbewijs. Dit lijkt vooral op bepaalde, onduidelijk en niet gespecificeerde aannames te berusten. Gezien de inperking van de grondrechten en bewegingsvrijheid, is dit onvoldoende.

13. Daar het om inperking van grondrechten, bewegingsvrijheid en privacy gaat, is het niet toelaatbaar dat een nadere invulling middels ministeriële regelingen gegeven kunnen worden. De wettelijke regeling zal volledig en eenduidig dienen te zijn. De toelichting stelt: "Het verplichten van een testbewijs raakt grondrechten, waaronder het recht op lichamelijke integriteit en het recht op privacy." De grondrechten, waaronder het recht op lichamelijke integriteit en het recht op privacy, zijn de norm, het uitgangspunt. Deze kunnen mogelijk op grond van een aanvullende, tijdelijke wettelijke regeling beperkt worden, maar niet "verleend" worden, daar deze reeds in de grondwet vastgelegd zijn als onvervreemdbaar recht.